

MERDEKA

Nr 40 - maj 2009

ÖSTTIMOR

Information

Bistånd till Östtimor

Kerstin Lindberg arbetar på Sida som utvecklingsanalytiker för planeringen och genomförandet av Sveriges bistånd till Östtimor. En ny strategi för 2009-2011 håller nu på att utarbetas. Östtimor har under det senaste året präglats av en positiv anda och säkerhetsläget har förbättrats. Landet har gjort stora framsteg sedan självständigheten 2002. Vid de val som hållits sedan dess har valdeltagandet varit högt.

Den största utmaningen nu är att minska fattigdomen: andelen fattiga har ökat från 40% av befolkningen 2001 till 50% nu. Förväntningarna om att självständigheten skulle leda till höjd levnadsstandard har därmed omintetgjorts. Det politiska deltagandet är lågt och demokratin är under uppbyggnad. De lokala institutionerna är svaga, likaså media och rättsväsendet. Domstolarna har många ouppklarade fall. En hållbar utveckling förutsätter jämlikhet mellan könen men kvinnor har en svag rättslig status.

Enbart hälften av barnen fullgör grundskolan

Utbildningssektorn förstördes både i samband med oroligheterna 1999 och 2006. Kvaliteten på utbildningen är bristfällig. Bara hälften av barnen går igenom grundskolan. Målet är att alla barn ska genomföra sin grundskoleutbildning till år 2015. Frågan om att uppnå försoning och skipa rättvisa efter den indonesiska ocku-

pationen 1975-1999 är olöst - de flesta huvudmisstänkta har inte åtalats. Även de övergrepp som begicks 2006 måste hanteras på något sätt. Straffriheten och korruptionen tilltar. För två år sedan låg Östtimor enligt Transparency International nummer 111 av 180 länder när det gäller graden av korruption men hade förra året fallit till plats 145. Kapaciteten inom både den privata och den offentliga sektorn är svag. Arbetslösheten är hög. Barnafödandet är högt och i och med att kvinnorna i genomsnitt föder sju-åtta barn väntas befolkningen öka

Lektion i Östtimor i november 2008

Foto: Kerstin Lindberg

Fortsättning på sidan 4

**Nyheter från Östtimor,
Västpapua, Aceh och Indonesien**

Merdeka & ÖsttimorInformation

Bistånd till Östtimor	1
Redaktören har ordet	3
Indonesiens utrikesminister i Sverige	3
FN-mandatet i Östtimor förlängt	4
Ekonomi, rättsväsende, korruption och åtal för presidentskotten i Östtimor	5
Åtal för förtal	8
Tioårsminnen av massakrer	8
Hälsovård i Östtimor	9
Årsmöten	9
Våld i Aceh inför parlamentsvalet	10
Ny amerikansk Indonesienpolitik?	10
Obama utser Blair, som ljuger om Liquica-massakern	11
USA:s bistånd	11
OPM-attacker i Västpapua	12

B 2009-05-27

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Prenumeration 125 kronor för 4 nummer
Lösnummer 35 kronor
Östtimorkommittén
c/o Pollák
Wiboms v 12, 2 tr
171 60 SOLNA
Tel 08-27 24 27
epost pren@osttimorkommitten.se
Plusgiro 1 81 92-5

Merdeka & ÖsttimorInformation

Ansvarig utgivare:
Gabriel Jonsson

Redaktör:
Gabriel Jonsson

Redaktionsadress:
Gabriel Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
redaktor@osttimorkommitten.se
Tel 08-33 62 47

Layout:
Östtimorkommittén

Adresser:
Föreningen ett Fritt Papua
c/o Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
Plusgiro 4 19 12 84-1

Östtimorkommittén
c/o Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
Plusgiro 1 81 92-5

Tryck:
Daus Tryck & Media AB

ISSN Nr: 1402-2559

Annonspriser på begäran

Redaktören har ordet

Tio år har gått efter folkomröstningen som innebar slutet på Indonesiens 24-åriga ockupation av Östtimor. Östtimor uppmärksammades mer i medierna under 1999 än något annat år. På grund av den indonesiska militärens medvetna strategi att störa förberedelserna inför folkomröstningen och att efteråt protestera mot utgången handlade mycket av rapporteringen om det omfattande våldet. Detta nummer innehåller en artikel om minnesstunder för massaker i april i Liquica och Dili.

Såsom vi ofta återkommer till här, har uppbyggnaden av det fria Östtimor varit en besvärlig process. Svårigheterna framkommer både i den långa artikeln ”Ekonomi, rättsväsende, korruption och åtal för presidentskotten i Östtimor” och i ”Bistånd till Östtimor” som är en sammanfattning av Kerstin Lindbergs presentation vid årsmötet i mars. Fattigdomen har ökat efter självständigheten 2001 och landet dras med en rad andra problem såsom livsmedelsbrist och arbetslöshet. Oroväckande är också att korruptionen ökar och att, såsom vi skriver i en artikel, åtal för förtal har väckts mot tidningen *Tempo Semanals* chefredaktör.

Utvecklingen innehåller dock flera ljuspunkter. Säkerhetsläget har förbättrats, internflyktingarna efter oroligheterna 2006 har återvänt och tecken på ekonomisk utveckling finns, framförallt i huvudstaden Dili. Regeringen lade i januari fram sitt budgetförslag som innehåller satsningar på infrastruktur, regional utveckling och investeringar i humankapital som huvudsakligen ska finansieras med kapital ur oljefonden. Förhoppningsvis kan dessa insatser förbättra levnadsförhål-

landena och därmed förbättra möjligheterna att skapa lugn och stabilitet. Till innehållet om Östtimor hör även en artikel om det förlängda FN-mandatet och en om hälsovården.

I Indonesien hölls parlamentsval den 9 april och presidentval ska hållas den 8 juli. Presidenten väntas bli omvald. Valet uppmärksammades i svensk press, liksom den indonesiske utrikesministerns besök i början av april som vi skriver om. Att Indonesien i år håller sitt andra direkta presidentval är betydelsefullt för att konsolidera vad som ibland kallas ”världens tredje största demokrati” (efter Indien och USA), men militärens politiska inflytande består. Till innehållet om Indonesien hör även artiklar om USA:s politik gentemot landet sedan Barack Obama tillträdde som president i januari.

Vi skriver om oroligheter i Västpapua under valdagen och en lugn valdag i Aceh, där dock valet hade föregåtts av våldsdåd med dödlig utgång. Rörelsen för ett fritt Papua (OPM) genomförde en attack mot den indonesiska polisen och ett par andra dåd ägde rum. Mönstren består i dessa landsdelar: freden fungerar i Aceh medan ingenting tyder på att läget i Västpapua skulle vara på väg att ändras. Det är nu 40 år sedan folkomröstningen hölls som ledde till att 1.026 av indoneserna utvalda papuaner röstade för att Västpapua skulle tillhöra Indonesien. FN:s generalförsamling godkände denna regisserade folkomröstning och området är rikt på naturtillgångar vilket gör frågan mycket svår att lösa.

Gabriel Jonsson

Indonesiens utrikesminister i Sverige

Indonesiens utrikesminister, Hassan Wirajuda, besökte Sverige 3-4 april. Det sägs att det var ett bilateralt besök efter Carl Bildts besök i Indonesien i april 2008. Enligt Dody Kusumonegoro, tjänsteman vid Indonesiens ambassad i Stockholm, är det det första utrikesministerbesöket sedan diplomatiska förbindelser upprättades mellan Indonesien och Sverige 1953.

Under sitt besök träffade Hassan Wirajuda Carl Bildt, handelsminister Eva Björling och riksdagens talman Per Westberg. Det sägs att på mötena diskuterade man möjligheterna att utöka det bilaterala samarbetet på olika områden som mänskliga rättigheter, demokrati, avfallshanteringsprojekt, investeringar samt utbildning.

Fler kontakter

Kontakterna mellan Indonesien och Sverige har ökat sedan Indonesiens ambassadör tillträdde 2006 efter att det hade varit begränsat i nästan fyra år. En dialog om mänskliga rättigheter har upprättats och ett bilateralt konsultativt forum bildades 2008. Förhoppningen är att intensifierat samarbete ska leda till konkreta resultat som Indonesien kan dra nytta av.

I och med att Sverige den första juli tar över ordförandeskapet i EU hoppas man att samarbetet mellan EU-länderna och Indonesien ska öka, att EU ska bidra till utvecklingen i Indonesien samt att parterna ska upprätthålla en gemensam position i regionala och internationella frågor.

Ett annat önskemål är att Sverige ska agera för att förbudet för Indonesiens flygbolag att flyga till EU:s 27 medlemsländer ska upphävas utan fördröjning. Orsaken till förbudet är att det inträffar för många olyckor.

Enligt Emirsyah Satar, VD för det statliga indonesiska flygbolaget Garuda, har förbudet orsakat företaget förlorade intäkter från europeiska passagerare omfattande nio miljoner USA-dollar årligen.

Asian Affairs citerade den 26 juli 1998 Indonesiens nyhetsbyrå Antara som säger att landets president Susilo Bambang Yudhoyono inte kommer att besöka EU-länder så länge förbudet mot Indonesiens flygbolag kvarstår.

Hendrik Amahorseja

Fortsättning från sidan 1

till tre miljoner år 2050.

En utmaning för landet är att diversifiera ekonomin som till hög grad är baserad på självhushåll. Importen kommer huvudsakligen från Indonesien. Oljefyndigheterna skapar ej tillväxt på grund av den svaga absorptionsförmågan av kapitalet.

Svenskt bistånd

Östtimor erhöll mycket omfattande bistånd efter oroligheterna 1999. Australien och Portugal ger mest bistånd. Kritiken mot biståndet går ut på att det har fokuserat på central regeringsnivå, att den lokala nivån har försumrats, att det inte har beaktat krisorsakerna och att det ej har bidragit till att skapa ett nationellt ägarskap. Sverige gav i slutet av 1990-talet först humanitärt bistånd som utbetalades via FN. Sedan inriktades biståndet på långsiktigt utvecklingssamarbete. Demokrati, mänskliga rättigheter, kapacitetsutveckling och stöd till rättsväsendet blev prioriterade områden. Åren 2003-2008 inriktades biståndet på demokratisk samhällsstyrning och mänskliga rättigheter. Under 2006 gavs humanitärt bistånd. Under de senaste åren har biståndet uppgått till 20-40 miljoner kronor per år.

En fredlig utveckling är av största betydelse för Östtimor: stärkt fred och ökad respekt för fattiga människors mänskliga rättigheter är av yttersta vikt. Demokrati, mänskliga rättigheter och utbildning utgör förutsättningar för hållbar fred. I den nya strategin ligger fokus dels på demokrati och mänskliga rättigheter, bland annat genom stöd till reformeringen av rätts-

sektorn, dels på stöd till primärutbildning, särskilt vad gäller flickors utbildning.

Stöd till stärkande av läs- och skrivkunnigheten ska ges, rättsväsendet ska reformeras, de fattiga på landsbygden ska få del av utvecklingen och en jämnare regional utveckling ska befrämjas. Biståndet väntas bli höjt till 40-50 miljoner kronor per år. Kerstin visade avslutningsvis fina bilder från besök i Östtimor under 2008.

Frågestund

Kinas närvaro i Östtimor består bland annat i stöd till att bygga landets utrikesministerium. Kina har inte den koppling mellan demokrati och mänskliga rättigheter och sin biståndspolitik som andra givare har och detta uppmärksammas av det internationella givarsamfundet. Skolprojekt pågår och Sida finansierar tryckning av skolböcker på tetum och portugisiska. Språkfrågan är mycket komplicerad: att införa portugisiska innebär stora problem. Både Brasilien och Portugal sänder språklärare till Östtimor.

Kritik riktas mot biståndet för att det skapar ett biståndsberoende, att den nationella kapaciteten utnyttjas på fel sätt och att kortsiktiga lösningar prioriteras framför långsiktiga. En uppfattning är att det nationella ägandeskapet måste förstärkas. Den stora utländska närvaron i Dili skapar en artificiell ekonomi. En känslig fråga är familjeplanering och få av biståndsgivarna arbetar med frågan.

Gabriel Jonsson

FN-mandatet i Östtimor förlängt

Den 26 februari förlängde FN:s säkerhetsråd mandatet för United Nations Integrated Mission in East Timor (UNMIT) för ett år. Missionens nuvarande omfattning skulle bestå. I november 2008 uppgick missionen till 1.542 poliser och 32 förbindelseofficerare. Månaden innan var antalet civilanställda 1.242, varav 879 lokalanställda och 343 utländska, och det fanns 131 FN-volontärer.

Inför mötet hade 60 organisationer, däribland Östtimorkommittén, skrivit under ett brev riktat till säkerhetsrådets ordförande med krav på rättvisa och ansvar för människorättsbrott begångna under den indonesiska ockupationen 1975-1999. Kopior av brevet, som är daterat 18 februari, sändes till medlemmar i säkerhets-

rådet, FN-chefen Ban Ki-moon och hans representant i Östtimor samt FN:s människorättskommisarie. Resolutionen innehåller en punkt som bekräftar betydelsen av de pågående ansträngningarna att utkräva ansvar och skapa rättvisa.

Ban Ki-moon lade den 4 februari fram sin rapport för perioden 9/7 2008-20/1 2009. Han berömmar de framsteg som har gjorts sedan våldsvågen 2006 men varnade för att grundorsakerna till krisen, däribland fattigdom och arbetslöshet, består. Rapporten lyfter fram att internflyktingarna har lämnat sina läger och återgått till sina civila liv. Lokalvalen som ska hållas under 2009 blir en test på tillståndet i landet.

Gabriel Jonsson

Stöd människorna i Papua och Östtimor genom att bli medlem i Föreningen ett Fritt Papua eller Östtimorkommittén.

Föreningarna arbetar för att i Sverige sprida information om Papua respektive Östtimor och ländernas folk och kultur samt verka för att Sverige ska stödja dem.

Medlemsavgiften är 150 respektive 200 kronor.

Ekonomi, rättsväsende, korrupktion och åtal för presidentskotten i Östtimor

Vid det årliga koordineringsmötet med de internationella utvecklingsparterna den 3-4 april i Dili med 350 deltagare från 31 länder gavs både redovisningar för det gångna året och en utblick över det kommande året.

Läget har ljusnat

För första gången på länge var redovisningarna för det gångna året positivt färgade. De omfattande kontantutbetalningarna, som regeringen utfört, ledde till en ekonomisk tillväxt på drygt 10 % med oljesektorn borträknad. Kaffeexportens värde fördubblades under 2008 och risproduktionen ökade med 21 %. Statens totala utgifter var 480 miljoner dollar under 2008, de största hittills. Med justeringarna i mitten av året var budgeten på 788 miljoner dollar. Men det innebär ett för stort uttag ur oljefonden och regeringen har följt ett domstolsutslag som begränsar uttaget.

"Dili, den en gång sömniga huvudstaden, går knappast att känna igen för återvändande besökare. Gamla och nya bilar skrämmer iväg shoppare som fyller gatorna, mer än 20 fraktfartyg väntar på att bli lossade och affärerna är fyllda med ris och andra importvaror. Det är nu en stad i högkonjunktur." (Jill Joliffe i *The Age*)

I Dili har också bygget av en ny shoppinggalleria påbörjats.

Budgeten för 2009

Premiärminister Xanana Gusmão presenterade regeringens budgetförslag för 2009 den 14 januari. Han framhävde satsningar på

- förbättringar av infrastrukturen - 118 miljoner dollar (USD) för vägar, broar, flygplats, hamnar, vattenförsörjning, skolor och när det gäller elkraft 10 transformatorstationer och 630 km kraftledning utöver de tre (ursprungligen två) stora kraftverk eldade med tjockolja som ska byggas
- regional utveckling, bland annat 50 miljoner USD för nya projekt och 3 miljoner för lokal administration
- investeringar i humankapital, till exempel 3 miljoner USD för skolstipendier och skolmåltider.

Under 2009 kommer pensionerna att kosta 28 miljoner USD och statens löner 26 miljoner.

Budgeten omfattar totalt utgifter på 680 miljoner USD och icke-oljeinkomsterna beräknas till 91 miljoner, vilket alltså betyder att 589 miljoner ska tas ur oljefonden. Parlamentets budgetkommission rekommenderar

att regeringen begränsar uttaget ur oljefonden till den beräknade hållbara intäkten på 408 miljoner USD. Kommissionen sade att utgifterna därför måste minskas med de överskjutande 181 miljonerna.

Budgeten förväntas skapa 26.000 ny arbetstillfällen.

Internationella valutafonden förutser en ekonomisk tillväxt på omkring 7,8 % för 2009.

Gusmão framhöll dock att allt inte är bra, från 2001 till 2007 ökade antalet fattiga från 36,3 till 49,9 % i Östtimor. Och när han talade vid publiceringen av milieniemålsrapporten 2009 var det flera siffror, som inte var så bra. Man bör dock tänka på att dessa avser 2007 och inte 2008.

Nu publicerar vi den andra rapporten som ger framstegen till och med 2007 i siffror. Viktiga framsteg beträffande en del av de 8 målen har gjorts, men för några är vi inte på rätt spår. Förbättringar avseende fattigdomen för Östtimors folk är små, särskilt för dem som inte ha någon utbildning och arbetar inom jordbruket. Omkring 500.000 timoreser, nästan halva befolkningen lever under fattigdomsgränsen.

Målet från 2004 att minska antalet fattiga till 14 % 2015 har blivit en ännu större utmaning. Det har fått allvarliga följder för barnadödligheten, som bara sjönk till 130 av 1.000 levande födda 2004, till stor del orsakad av vanliga sjukdomar, som infektioner i andningsorganen, malaria och diarré. Bara 74 % av barnen gick i grundskolan, det får allvarliga följder för kommande generationer. 10 % malariasjuka 2007, med obetydliga förbättringar av vården och förebyggande åtgärder mellan 2001 och 2007. Andelen läskunniga kvinnor mellan 15 och 24 i procent av antalet läskunniga män sjönk från 97 % 2004 till 93 % tre år senare! Och listan kan göras mycket längre

Läskunnigheten hos dem över 18 år är bara 50 %! (Generalsekreterarens särskilde utsände Kahre vid installationen av den nationella UNESCO-kommissionen.

UNMIT:s presentationer vid koordineringsmötet

UNMIT prioriterar nu fyra områden och presenterade dessa vid mötet i Dili.

1 - Mattillgången

Brist på mat och undernäring fortsätter att vara problem

i Östtimor med hälften av alla barn under fem år underviktiga (15 % gravt underviktiga). (Östtimor är landet med näst högsta graden av undernäring i Asien-Stilla havsregionen.) Fortsatta investeringar för tillgång på mat och riktig näring är därför mycket viktiga för landets utveckling. Strategin är

- a försörjning genom produktion och import
- b tillgång i form av köpkraft
- c användning särskilt av gravida och ammande kvinnor samt små barn.

Regeringen har vidtagit ett antal åtgärder för att stimulera jordbruksproduktion, subventionera risimport och stöd till de mest utsatta grupperna genom livsmedel, kontanter, näringstillskott och spridandet av information om näringslära. De nuvarande målen koncentrerar sig på ökad risproduktion. Även om detta behövs, så är det inte tillräckligt för att påskynda uppnåendet av målet att skapa tillräcklig tillgång på mat.

2 - Landsbygdsutveckling

Att främja landsbygdsens utveckling innebär att förbättra levnadsvillkoren för 80 % av Östtimors befolkning.

Landsbygdssamhällena drabbas för närvarande av

- a brist på mänskligt och finansiellt kapital
- b brist på stödjande institutioner
- c brist på organiserade marknader för produkter och insatsvaror
- d otillräcklig infrastruktur, vägar, bevattning, el, hälsovård, etc
- e brist på reparations- och underhållstjänster
- f brist på krediter och mycket begränsad tillgång till mikrokrediter
- g illa fungerande arbetsmarknad.

Även om oljeinkomsterna är mycket viktiga för Östtimors nuvarande och framtida ekonomi, så är det mindre troligt att de kommer att skapa ett betydande antal arbetstillfällen eller affärsmöjligheter. Därför är fortsatt betoning av den icke-oljebaserade ekonomin, som nästan hela befolkningen är beroende av, avgörande.

Jordbruk sysselsätter 82 % av den arbetskraft, som har sysselsättning, men att 88 % av dem tillhör de fattigaste, avspeglar att jordbruk för självhushåll inte längre kan försörja landsbygdsbefolkningen. Inflyttningen till städerna avlastar landsbygden, men skapar potentiella konflikter, särskilt i distriktshuvudstäderna.

Landsbygdsens avsaknad av arbetstillfällen utanför jordbrukssektorn, med undantag för offentliga arbeten, kräver att jordbrukets produktivitet ökas väsentligt. Men hänsyn till de ömtåliga naturresurserna måste också tas. Jordlotterna är små och inte särskilt bördiga. I bergsområden är förhållandena ännu svårare. Bristen på mark skapar tryck på skogarna och tvingar människorna att avverka dem för att täcka sina behov. Jordbrukarnas svårigheter att nå marknaderna och få information om

priser, gör att de blir frustrerade och nöjer sig med att odla för sina egna behov, vilket leder till ökad inflyttning till städerna.

Regeringens prioritering av landsbygdsutveckling är ett konkret steg för att öka sysselsättningen på landsbygden, minska fattigdomen och öka tillgången till samhällelig service.

3 - Utveckling av mänskliga resurser

Östtimor är ett ungt land med en ung befolkning. Hälften är under 18, mer än 60 % är under 25. Framgångsrika investeringar i de unga är avgörande för utvecklingen och uppnåelsen av millenniemålen samt fred och stabilitet.

En femtedel av barnen i skolåldern går inte i skolan och mindre än hälften fullföljer skolan till och med det sjätte skolåret. Inte mer än 12 % av flickorna och 18 % av pojkarna går ut sekundärskolan (gymnasiet). Det här är siffror långt under millenniemålen.

Antagandet av den nya skollagen, som ger alla barn rätt till gratis skolgång i nio år, förra året visar regeringens satsning på barnen. Men gapet mellan rättigheten och verkligheten fortsätter att vara betydande.

FN fortsätter att stödja regeringen för att skapa nio-åriga kursplaner både på tetum och portugisiska samt skolmat, vatten och avlopp. FN kommer vidare att stödja regeringens ansträngningar för att ge unga som missat skolan nya chanser.

Historiskt har Östtimors ungdomar visat sin potential för deltagande i politiken genom sitt engagemang för självständigheten och valen. Men de är frustrerade på grund av bristen på mekanismer för konstruktivt deltagande i samhällsarbetet och för att göra sina röster hörda.

Därför är ett förverkligande av planerna på ett "ungdomsparlament", som är en del av den tredje nationella prioriteten ett stort steg framåt. FN kommer att ge tekniskt och finansiellt stöd till ungdomsparlamentet liksom till sport och kultur.

4 - Socialtjänst

Under 2008 gjordes snabba framsteg vad gäller det sociala läget i Östtimor. 11.300 familjer interflyktingar fick bidrag för att återvända hem eller flytta. Över 70.000 gamla och handikappade fick rätt till en månatlig pension på 20 dollar. 7.000 hushåll utan män kom i åtnjutande av ett pilotprojekt för kontantstöd, över 2.000 veteraner från motståndskampen fick pension, ett av regeringen lett program för katastrofhjälp gav mathjälp till katastrofdrabbade familjer.

Nu gäller det att befästa dessa framgångar. Har allt gjorts för att åter integrera internflyktingarna? Är budgeten för betalningarna till äldre och handikappade säkrad för de kommande åren? Har de offentligt anställda som arbetar med dessa program och projekt den nödvändiga kompetensen för att utveckla dem? Finns

kontrollmekanismer för att de stora belopp som avsätts till sociala ändamål ska användas på ett verkningfullt sätt med hänsyn till jämlikheten?

FN:s bistånd till socialministeriet och andra statliga institutioner kommer under 2009 att fortsatt knytas till nyckelområdena: reintegration i samhällen drabbade av 2006-års kris, förbättringar av infrastrukturen, skydd för kvinnor och barn och arbete för att öka den kommunala katastrofberedskapen.

Förbättring av hälsovårdsförvaltningen och hälsovården på alla nivåer är regeringens viktigaste prioritet inom socialtjänsten.

Planering och uppföljning av hälsovården kräver god statistik, varför hälsovårdsstatistiken fått nationell prioritet. För 2010 planeras en folkräkning.

Den kommunala hälsovården (Integrated Community Health Services) med den portugisiska akronymen SISCa kommer att utvidgas till att omfatta hela befolkningen och förväntas förbättra hälsotillståndet särskilt för barn och havande samt minska de stora dödliga sjukdomarna, till exempel malaria, tuberkulos och HIV/Aids. Som tidigare nämnts är undernäringen fortfarande ett mycket allvarligt problem och åtgärder för att förbättra näringsstillståndet hos barn och kvinnor måste få högsta prioritet.

IMF vid koordineringsmötet

IMF:s delegat vid koordineringsmötet sade bland annat:

Med tanke på att detta är mitt sista koordineringsmöte så deltar jag med blandade känslor. I juni kommer internationella valutafondens kontor i Dili att stängas. Vi kommer att fortsätta att ge tekniskt bistånd och vara starkt engagerade genom delegationer från huvudkontoret. Vår särskilt intensiva närvaro här hade till syfte att hjälpa till med att skapa och bygga upp landets ekonomiska institutioner och system. Den uppgiften kan nu sägas vara avslutad. Så, även om jag kommer att sakna det dagliga samarbetet, så är stängningen av valutafondens kontor här ytterligare ett exempel på Östtimors framsteg.

Norge aktivt i Östtimor

Norges deltagare vid koordineringsmötet redovisade Norges insatser för att hjälpa Östtimor inom oljesektorn och rättsväsendet samt med återbördandet av internflyktingar. Han anmärkte också att Norge vill se rekommendationerna i mottagnings-, sannings- och försörningskommissionens, utredningskommissionens (om oroligheterna 2006) och sannings- och vänskapskommissionens rapporter.

Rättsväsendet

Den 9 december 2008 beslutade appellationsdomstolen i Dili att UNPOL egentligen inte har någon laglig status i Östtimor, eftersom överenskommelsen om

UNPOL mellan regeringen och FN inte har ratifierats av parlamentet. Följderna av beslutet är oöverskådliga och kan bli mycket allvarliga om arresteringar och andra polisiära ingripanden av UNPOL förklaras ogiltiga. Det var avstängningen av den högste polischefen i Baucau i höstas som väckte frågan och förklarades ogiltig.

Politisk inblandning

Rättsväsendet i Östtimor är inte oberoende och det blir värre, har Ivo Rosa, den mest kontroversielle portugisiska domaren i Östtimor, sagt i en radiointervju i Portugal.

Ivo Rosa är den domare i appellationsdomstolen som avsattes av Östtimors högsta råd för rättsväsendet (Superior Council for the Judiciary) - enligt honom ett exempel på den politiska sfärens inblandning i rättsfären.

Han förklarade att hans avsättning berodde på "ett beslut, som jag meddelade, men som inte var mitt, som förklarade en del aspekter av tilläggsbudgeten för stridande mot konstitutionen".

Trots detta har regeringen åtminstone inte gjort det stora uttaget ur oljefonden som ifrågasattes.

Den portugisiska domaren anklagades av den timoresiske presidenten för koloniala attityder och arrogans - han ville till exempel arresterera rebellen Alfredo Reinado, mot Ramos-Hortas vilja.

Östtimors nya riksåklagare Ana Pessoa har i ett brev till president Ramos-Horta klagat över att denne utnämnt en minister och en parlamentsledamot till rådet för allmänna åklagare. Hon menar att detta strider mot idén om maktodelning. Samtidigt har det också blivit en diskussion om utnämningen av en vice riksåklagare. Ivo Jorge Valente tänker avgå eftersom han menar att politikerna blandar sig i rättsväsendet.

Utvecklingsstöd

UNDP har ett stödprogram för rättsväsendet. Programmet stöds av Australien, Brasilien, Irland, Norge, Portugal, Spanien, Sverige och Förenta Nationerna.

Korruption

Fretilin, det största oppositionspartiet, och andra har anklagat regeringen för korruption. I slutet av januari beräknade tidningen *The Australian* att de olika departementen inte redovisat 6 miljoner dollar. Naturligtvis förnekar regeringen att detta beror på korruption. Men den 22 januari utsågs Mario Viegas Carrascalão, tidigare guvernör under den indonesiska eran, grundare och tidigare ordföranden för det socialdemokratiska partiet (PSD), till andre vice premiärminister med särskilt ansvar för att utveckla administrationen och bekämpa korruption.

Justitieministern, Lucia Lobato, är den minister mot vilken de fränaste anklagelserna för korruption riktats.

Fortsättning på sidan 11

Åtal för förtal

Ett åtal mot veckotidningen *Tempo Semanal* och dess chefredaktör José Belo är principiellt viktigt. I en pågående debatt om pressfrihet och likhet inför lagen har flera makthavare försökt få journalister fällda för förtal.

En rättegång i Belo-fallet kan skada demokratin i Östtimor. Den aktuella lagen kommer ursprungligen från kolonialtiden, då den var till för att skydda Nederländernas kolonialstyre genom att kriminalisera dem som kritiserade det.

"Östtimor kan välja om det vill följa andra stater på en väl upptrampad väg mot korruption eller påbörja ett nytt kapitel för resursrika Stilla Havsöar genom att uppmontra kraftfulla nyhetsreportage och kritiska kommentarer", har Pacific Freedom Forum sagt. La'o Hamutuk ansluter sig i ett uttalande den 4 mars till ETAN, TAPOL och andra ideella organisationer som kräver att riksåklagen lägger ner förtalsåtalet mot Belo.

I en artikel i *Tempo Semanal* i oktober 2008 hävdas att justitieminister Lucia Lobato gett regeringskontrakt till sin mans bolag, vänner och affärskontakter utan att följa reglerna för upphandlingar. Artikeln citerade SMS-meddelanden från Lobatos mobiltelefon. Kontrakten gäller renovering av ett fängelse för 1 miljon dollar, uniformer för fångvaktare samt dieselolja för Dilis kraftverk.

Lobato lämnade in en anmälan om förtal i november om att tidningen kränkt hennes privatliv och brutit mot journalistetiken.

Belo menar att han bara skrivit om hennes handlande i egenskap av offentlig person och att detta inte borde falla under förtalslagarna.

Östtimors regering har föreslagit att förtal ska avkriminaliseras i en ny lag, men denna har ännu inte antagits trots att förslaget är flera år gammalt. Förtalsparagraferna är kvar från den indonesiska brottsbalken.

Belo underrättades om anklagelserna i mitten av december 2008. Den 19 januari 2009 förhöordes han i tre timmar av åklagaren. Om han blir fälld kan Belo dömas till böter eller fängelse.

Under den brutala, 24-åriga indonesiska ockupationen satt han i fängelse eller häkte i sammanlagt tre år och utsattes för tortyr för att flera gånger ha överlämnat information om brott mot de mänskliga rättigheterna till utländska journalister och människorättsgrupper samt hjälpt till med att smuggla ut foton och filmer. Det är en ironi att han i ett demokratiskt, självständigt Östtimor skulle kunna få ett dubbelt så långt straff för att ha avslöjat regeringskorruption.

Enligt riksåklagen är sanningshalten i det publicerade oviktig för anklagelserna mot honom. Det är tvärtemot ett prejudikat från april 2006, när samme åklagare åtalade Yayasan HAK (en människorättsgrupp) för förtal. HAK, som försvarade en åtalad, anklagade åklagaren för maktmissbruk genom inblandning i målet. I det fallet beslutade en domare att förtalsåtalet inte kunde behandlas innan det ursprungliga fallet var avgjort.

Belo har sedan starten av *Tempo Semanal* 2006 genom sina artiklar outtröttligt kämpat mot korruptionen i Östtimor. Tidningens upplaga är nu 8.000 exemplar. Den får stöd från de australiska fackföreningarna.

Tommy Pollák

Tioårsminnen av massakrer

I år är det tio år sedan den folkomröstning som kom att innebära slutet på Indonesiens ockupation av Östtimor hölls. Den 5-6 april 1999 ägde en massaker rum i en kyrka i staden Liquica. Mer än 100 obeväpnade internflyktingar som hade flytt för att komma undan våldsvågen dödades eller skadades. Tio år senare samlades över 200 människor – lokalbefolkning, överlevande, anhöriga och människorättsaktivister – till en minnestund. Efter tal av flera högt uppsatta personer inom kyrkan, administration och FN-missionen, dock ej presidenten, premiärministern och missionschefen, fick deltagarna avge vittnesmål. I den deklaration som författades refereras till övergreppen och det nämns att det efteråt inte framkommit var de döda kropparna hamnade. Inga av de ansvariga för massakern har ställts in-

för rätta. Deklarationen kräver att rättvisa ska skipas för offren.

Den 17 april 1999 samlades milismän framför regeringsbyggnaden i Dili, varifrån de gick mot Manuel Carrascalos hem där de dödade mer än ett dussin människor och skadade många fler. På tioårsdagen av händelsen samlades mer än 100 människor vid platsen för att hedra offren. Blommor och ljus placerades vid ett minnesmärke bakom huset, där många kroppar hade dumpats. Överlevande talade och läste upp en deklaration som uttryckte önskemål om att upprätta rättvisa för offren. Det nämndes att ingen av de skyldiga för övergreppen har ställts inför rätta.

Gabriel Jonsson

Prenumerera på Merdeka & ÖsttimorInformation genom att sätta in prenumerationsavgiften 125 kronor på plusgirokonto 1 81 92-5 och ange *Prenumeration*, namn och adress på talongen.

Hälsovård i Östtimor

UNICEF:s rapport

I UNICEF:s rapport *The state of Asia-Pacific's children 2008 - Child survival* räknas Östtimor till Sydostasien tillsammans med Brunei, Burma, Filippinerna, Indonesien, Kambodja, Laos, Malaysia, Singapore, Thailand och Vietnam. Hela regionen (Asien - Stilla Havet) har omkring 3,5 miljarder invånare av vilka 2,5 miljarder bor i världens två befolkningsrikaste länder, Kina och Indien. Regionen omfattar också 14 av världens 50 minst utvecklade länder och ett av dessa är Östtimor.

Östtimor räknas till gruppen av lågpresterande länder, de övriga är Kambodja, Laos och Burma, med en dödlighet för levande födda under de fem första levnadsåren högre än 40 på 1.000. 1990 var Östtimor med 177 sämst i Stilla Havsregionen. 2007 hade en avsevärd förbättring till 97 döda på 100.000 skett. Som jämförelse kan nämnas att småbarnsdödligheten är 3 i Singapore, ett av världens främsta länder i detta avseende.

Undernäring är en av de bidragande orsakerna, nästan hälften av alla barn under fem år är underviktiga och av dessa är 15 % gravt underviktiga. 12 % av barnen har låg födelsevikt och 31 % får bara bröstmjolk under sina första sex månader. Som jämförelse kan nämnas att i provinsen East Nusa Tenggara i Indonesien, som omfattar Västtimor, lever 30 % av befolkningen under fattigdomsgränsen och 33 % av barnen är underviktiga och 46 % korta på grund av undernäring.

Dessutom var i Östtimor vaccinationsgraden för difteri, kikhosta och stelkramp bara 67 % 2006, betydligt lägre än Sydostasiens 82 %. Liksom de andra tre lågpresterande länderna i området är tillgången till rent dricksvatten (58 %) och avlopp (36 %) låg i Östtimor enligt uppskattningar från 2004.

1 kvinna av 35 dör i barnsäng i Östtimor, motsvarande siffra för Australien är en på 13.000!

För de lågpresterande länderna i Asien-Stilla Havs-

området rekommenderar UNICEF tillsammans med WHO bland annat följande åtgärder enligt figur 6.1 i rapporten för att öka barns chanser till överlevnad

- Fokus på vatten och avlopp för att förhindra smittbara sjukdomar
- Avmaskning av alla barn under 5 år
- Allmän jodisering av salt
- Fokus på föräldraskap och barnavård
- Betoning på avstånd mellan födclar och minskning av ungdomsgraviditeter.

Lepra - gammal sjukdom fortfarande hot

Idag är det bara tre länder med mer än en miljon invånare, som har fler nya fall av lepra än ett per 100.000, Brasilien, Nepal och Östtimor.

Den 25 januari är Världslepradagen, ett arrangemang för att påminna oss om att den gamla sjukdomen fortfarande drabbar tusentals människor över hela världen.

På 1960-talet låg det årliga antalet nya leprafall runt 11 miljoner. Nu ligger det runt 250.000. En imponerande minskning, men det finns fortfarande fickor med hög andel. Indien, Brasilien och Indonesien stod för de flesta av de nya fallen 2007.

Lepra, förr oftast kallad spetälska, är en av de främsta orsakerna till deformation och bestående funktionshinder. Sedan 1981 är en behandling med en blandmedicin standard. Medicinen är mycket effektiv, lätt att dela ut och gratis.

1991 utfärdade Världshälsoorganisationen en appell om att "utrota" lepra. Utrotning definierades som mindre än ett fall på 10.000 människor. Sedan dess har 15 miljoner botats från lepra.

Tommy Pollák

Årsmöten

Östtimorkommittén och Föreningen ett Fritt Papua (FFP) höll båda årsmöten i Solidaritetsrörelsens Hus i Stockholm den 18 mars. Hela Östtimorkommitténs styrelse blev omvald:

Gabriel Jonsson, ordförande
Tommy Pollák, kassör
Hendrik Amahorseja
Eva Goës
Thomas Johansson

Även FFP:s styrelse valdes om:

Hendrik Amahorseja, ordförande
Gabriel Jonsson, kassör
Gustaf Görfelt
Daniel Kafiar
Ruben Maury
Anders Uhlin

Efter årsmötesförhandlingarna talade Kerstin Lindberg, som är utvecklingsanalytiker vid Sida för Östtimor, om sitt arbete (se separat artikel).

Gabriel Jonsson

Våld i Aceh inför parlamentsvalet

Talmannen för norra Sumatras lagstiftande församling, Abdul Aziz Angkat, dog i sviterna efter en offentlig demonstration som ägde rum den 3 februari. Samma dag vid midnatt sköts en kandidat för Aceh Party till den lagstiftande församlingen ihjäl i sin bil. Inom 12 timmar därefter hade två medlemmar i Aceh Transition Committee, som har till uppgift att hjälpa före detta gerillasoldater, blivit beskjutna i sin bil av två motorcyklister. Den ene dog meddetsamma medan den andre fördes till sjukhus.

Under de senaste två åren har flera kontor tillhörande Aceh Party och hus, i vilka ledare för Aceh Transition Committee bor, blivit attackerade, brända och utsatta för handgranater. Våldet mot partiets kandidater och mot bybor för att förmå dem att inte rösta på Aceh Party har inte bara utförts av Fatherland Defenders, som är en gentemot Jakarta lojal milisorganisation, utan också av lokala civila och säkerhetsansvariga. Även tre andra partier har drabbats av vandalisering och hot mot partiledarna. Sedan årsskiftet har 15 våldsdåd riktats mot lokala partier. På grund av våldet inför parlamentsvalet i april har provinsguvernören Irwandy Yusuf väddat om att internationella valobservatörer så snart som möjligt ska skickas till området.

Fredligt val 9 april

I slutet av februari varnade fjolårets fredspristagare Martti Ahtisaari, som bidrog till en lösning av Aceh-

frågan genom sitt institut Crisis Management Initiative, för att freden i Aceh skulle kunna omintetgöras om valet drabbas av våld och fusk. Generalsekreteraren i Aceh People's Party uttryckte farhågor för våldsdåd i samband med valet. President Susilo Bambang Yudhoyono underströk under ett officiellt besök att freden måste bevaras.

Två dagar efter parlamentsvalet den 9 april rapporterades det att Aceh Party hade vunnit 75% av rösterna men något officiellt resultat förelåg ej. Det var första gången ett lokalt parti deltog i ett parlamentsval. Fredsavtalet mellan Rörelsen för ett fritt Aceh (GAM) och Indonesiens regering från augusti 2005 tillåter lokala partier att delta i provinsval och de är undantagna från den nationella lagen om att politiska partier måste ha filialer runtom i öriket. Det var 43 partier, varav sex lokala, som tävlade om de 69 platserna i provinsförsamlingen. Valet förlöpte fredligt.

Gabriel Jonsson

Källor: George Junus Aditjondro, "Bloody Pre-Election Violence In Aceh," *The Jakarta Post*, 16/2 2009

AP, "Nobel laureate warns polls could ruin Aceh peace," 25/2 2009

Nurdin Hasan, "Aceh Party Claims Historic Victory in Provincial Polls," *The Jakarta Globe*, 11/4 2009

The Jakarta Post, "Military warns of increased tension ahead of Aceh polls," 24/2 2009.

Ny amerikansk Indonesienpolitik?

Med fyra år i Indonesien och en indonesisk styvfar är president Barack Obamas relation till landet speciell. Hur kommer det att påverka USA:s Indonesienpolitik?

Utrikesminister Hillary Clinton besökte Indonesien som ett av de första länderna.

Till en bra bit in på 1990-talet, under Suharto-regimens mörkaste år, var USA Indonesiens största vapenleverantör. Indonesiska militärer utbildades i USA, till exempel den nuvarande presidenten Susilo Bambang Yudhoyono. Efter Santa Cruz-massakern den 11 november 1991, när indonesisk militär - en del beväpnade med vapen från USA - dödade hundratals obehäpnade östtimoreser, som demonstrerade fredligt, blev trycket från aktivister och allmänheten så stort att mycket av samarbetet mellan indonesisk och amerikansk militär avbröts. På grund av den indonesiska militärens och milisens våldshärjningar efter folkomröstningen om självständighet, kapade Clintonadministrationen alla band med den indonesiska militären, delvis på order av

kongressen.

Ganska snart efter attentaten den 11 september 2001 återupptogs förbindelserna med Indonesiens militär i "kriget mot terrorism". Därefter har samarbetet ökat i omfattning.

En av Obamas utnämningar har redan väckt en rad frågor. Amiral Dennis Blair är den ny chefen för under rättelseverksamheten. Om denna utnämning kan Du läsa i en särskild artikel.

Det är ännu inte klart om Obamas regering kommer att kräva framsteg när det gäller avveckling av den indonesiska militärens affärsverksamhet, tillträde till Västpapua för diplomater och människorättsorganisationer samt trovärdiga rättegångar mot de för brott mot mänskliga rättigheter i Östtimor, Västpapua och annorstädes anklagade. I Indonesien är förväntningarna om detta stora.

Tommy Pollák

Sätt in bidrag till Föreningen ett Fritt Papua eller Östtimorkommittén på plusgirokonto 419 12 84-1 respektive 181 92-5.

Obama utser Blair, som ljuger om Liquica-massakern

President Obamas nye chef för all underrättelsetjänst, amiral Dennis Blair, har ljugit om sin vetskap om Liquica-massakern för tio år sedan. Blair erbjöd amerikanskt stöd och hjälp till befälhavaren för de styrkor som ansvarade för massakern.

Massakern, om vilken Du kan läsa på annan plats i detta nummer av Merdeka & ÖsttimorInformation, ägde rum bara två dagar innan Blair hade ett möte med general Wiranto, då befälhavare för Indonesiens väpnade styrkor.

Ett hemligstämplat telegram visar att Blair, snarare än att säga till Wiranto att stoppa dödandet, bjöd Wiranto till Hawaii, erbjöd honom ny militärhjälp och sade att han "arbetade hårt" för att USA:s regering skulle återuppta utbildningshjälpen till Indonesien. Den hade stoppats av kongressen efter Santa Cruz-massakern 1991.

Blairs stöd vid detta viktiga möte den 8 april 1999 uppmuntrade Wiranto och hans styrkor ökade dödandet i Timor, vilket kom att omfatta attacker på kyrkor och präster, mordbrand och politiska våldtäkter.

Det är Allan Nairn, som har avslöjat Blairs agerande. Nairn är en flerfaldigt prisbelönad undersökande journalist. Han bevittnade Santa Cruz-massakern och misshandlades tillsammans med en annan amerikansk journalist av de indonesiska soldaterna så svårt att han fick en skallfraktur. Senare återvände han illegalt till Östtimor och rapporterade om indonesiska övergrepp.

Efter Nairns avslöjande har Blair försvarat sig med att han inte kände till Liquica-massakern, när han träffade Wiranto. Men det finns dokument från USA:s ambassad i Jakarta och den katolska kyrkan som visar att massakern beskrevs i offentligheten av biskop Belo, Dilis katolske biskop, en dag före mötet och att tjänstemän, som var tillsammans med Blair, diskuterade den. Ett meddelande från en högre USA-tjänsteman skrivet före mötet med hänvisning till Blairs närvaro och det förestående mötet med Wiranto beskriver detaljer och uppskattar antalet döda i den redan kända Liquica-massakern.

Tommy Pollák

Fortsättning från sidan 7

Se artikeln om *Åtal för förtal* om åtalet mot chefredaktören för veckotidningen *Tempo Semanal*.

Åtal för attackerna mot Ramos-Horta och Gusmão

Den 27 februari åtalades 28 personer för attackerna den 11 februari 2008 mot president Ramos-Horta och premiärminister Gusmão. De flesta av de åtalade var medlemmar av rebelledarens Alfredo Reinados grupp. I

gruppen ingår Gastao Salsinha, ursprungligen petitionärernas talesman, och Marcelo Caetano, som anklagas för skotten som sårade presidenten. Gruppen åtalas för anstiftan till mordförsök. Bland de åtalade är också Reinados älskarinna Angelita Pires, för vilken åklagaren vill ha ett treårigt fängelsestraff bland annat för anstiftan till kuppförsök.

Det enda som hänt efter åtalet är att det sägs att rättegången ska inledas den 13 juli.

Tommy Pollák

USA:s bistånd

USA:s bistånd till Östtimor uppgick år 2008 till 25 miljoner dollar. USA vill framhäva projekt för att stödja det största kaffeodlarkooperativet med 20.000 familjer, som svarar för praktiskt taget all kaffeexport, att fastställa äganderätten till mark, att stödja journalister för att förbättra kvaliteten på och räckvidden för massmedia och att dela ut myggnät till barn och havande i

sju distrikt för att minska malaria och andra åtgärder för att bekämpa sjukdomen.

Du kan läsa mer på den amerikanska Diliambassadens webbplats, <https://easttimor.cms.getusinfo.com/>.

Tommy Pollák

Östtimors klimat är ett typiskt monsunklimat med en regnperiod från december till mars med lokala geografiska variationer. Årsnederbörden varierar mellan 500 och 1.500 mm i den relativt torra nordnorden och mer än 2.000 mm i den relativt våta södern. Lokala variationer är vanliga eftersom Östtimor är överraskande varierat ekologiskt sett för ett så litet land. Nederbörden kan vara mycket oregelbunden. Till exempel får Dili ibland 30 % av årsnederbörden på en enda dag. Torka, ibland kallade El Niño, uppträder ganska regelbundet med upp till 50 % minskad nederbörd. (Källa: Lundahl, Mats & Sjöholm, Fredrik "A year of Turmoil: Timor-Leste 2006-2007", Sida Country Economic Report 2007:5, SIDA38552en.)

B

Porto betalt

Avsändare:
Östtimorkommittén
c/o Pollak
Wiboms väg 12
171 60 SOLNA

Kom ihåg att anmäla adressändring.

OPM-attacker i Västpapua

Under den allmänna valdagen den 9 april ungefär kl 01.00 lokal tid i Västpapua attackerade en beväpnad grupp papuaner den indonesiska polisens mobila förbands (Brimob) anläggning i Abepura. Det påstods att mer än 100 medlemmar av OPMs militära enhet, som kallas Tentara Pembebasan Nasional /TPN (Nationella befrielsearmén), deltog i aktionen. Vapen som användes i attacken var bland annat gevär som AK47 och M16, molotovcocktails och traditionella vapen, det vill säga pilbågar. Efter attacken på polisanläggningen försvann TPN-medlemmarna i mörkret. I attacken förlorade OPM en av sina medlemmar - han blev dödsskjuten - medan polisen förlorade tre män.

Två timmar senare, inte långt från attackplatsen, inträffade en brand på det statliga universitetet Cendrawasih rektorat. All kontorsutrustning och alla dokument gick upp i rök. Det sägs att det brändes ned därför att unga fattiga papuaner är diskriminerade inom universitetsutbildningen.

Vid ungefär samma tid som attacken på polisenheten i Abepura ägde rum, brann elva bränslecisterner som ägs av det statliga indonesiska oljebolaget Pertamina på ön Biak. Inte bara i Jayapura, Abepura och på Biak inträffade attacker utan också på några andra platser i Västpapua som till exempel Nabire och Manokwari. Hur allvarliga oroligheterna var på de platserna har inte rapporterats.

Möte i Jakarta

Enligt tidningen *Suara Indonesia Baru* den 10 april sägs det att i samband med händelserna i Västpapua samlades

höga indonesiska militärer och officerare för att diskutera situationen och vilka åtgärder man skulle vidtaga i Västpapua. Sammanträdet ägde rum i den indonesiske armébefälhavarens kontor i Jakarta. Bland dem som deltog var inrikesminister Madiyanto, spionchefen Samsyir Siregar, polischefen general Hendarso Danuri, säkerhetsministern general Widodo och arméns befälhavare, general Djoko Santoso. General Widodo samt vicepresident Jusuf Kalla säger att regeringen har givit instruktioner till polisen och armén där att ta i med hårdhandskarna mot bråkmakarna. Samtidigt säger Widodo att ett kompani av lättroliga brigader inom poliskåren omedelbart skickades till Västpapua.

Från Jayapura meddelade Indonesiens nyhetsbyrå Antara att några ungdomar har arresterats. Bland de arresterade är Alberto Wandipko, Misele Wandipko, Franky, Aleks, Gerson, Matias Kogoya, Bina Hubby och Erich Lobo. Vidare information om vad som hänt dem är inte tillgänglig.

Den senaste nyheten angående TPN/OPM:s attacker mot Indonesiens ockupation av Västpapua är att onsdagen den 15 april anfördes en polisenhet som hade kommit för att hämta valurnan i byn Lumbuk i distriktet Tingginambut i Puncak Jaya. I attacken blev sex poliser sårade och en person miste livet. Protestdemonstrationer, hisning av Morgonstjärneflaggan och vapenstrider mot ockupationsmakten för rätten till självbestämmande och en egen stat och framtid har ökat och brett ut sig i övriga delar av landet.

Hendrik Amahorseja

www.globalarkivet.se

ETT ARKIV FÖR RÄTTVIS UTVECKLING

Öppen och fri tillgång till föreningsmaterial & tidskriftsartiklar om globala rättvisefrågor.

LADDA NER

SPRID VIDARE!

Östtimorkommitténs webbplats på internet har adressen www.osttimorkommitten.se. Där finns en mängd material om Östtimor, bland annat till svenska översatta nyhetsnotiser om Östtimor och alla nummer av Merdeka & ÖsttimorInformation sedan juni 2001. Du kan lätt se vad som tillkommit sedan sist genom att klicka på *Nytt på webbplatsen* i högerspaltens meny. Väljer Du *Merdeka/Östtimor-Information* kan Du hitta en länk till *Globalarkivet*.